

Artık işçilerin haklarını ve çıkarlarını savunacak ve işverenlerden, devletten, partilerden bağımsız bir sendikal örgütlenme vardır Türkiye'de...

30 bin kişiyle kurulan **DİSK**, 1980 yılına gelindiğinde 600 bin üyeye ulaşır. Türkiye'nin en büyük sendikal yapısıdır.

1970'de sendikaları yok etmeyi ve sadece işverenle anlaşmalı sarı sendikaları yaşatmayı amaçlayan yasal değişiklikler yapılmak istenir.

12 Eylül 1980 sonrasında yapılan değişikliklerin hemen hemen aynısı 1970'de yapılmak istenir. Ama **DİSK**'in çağrısıyla işçiler, bu değişikliklere "**DUR**" der. 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ işte o günleri ifade eder. Sermayenin iddia ettiği gibi bir ihtilal provası değildir. İşçiler susturulmak istenmelerine karşı konuşma haklarını kullanmışlardır.. "**BİZ VARIZ**" demişlerdir.

Daha sonraki yıllarda, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurularak sendikal davalar ve işçinin hak arama eylemleri devlet güvenliğine karşı eylemler olarak yargılanmak istenmiştir. **DİSK**'li işçilerin öncülüğünde toplumun ilerici ve demokrat kesimleri bu girişimi de engellemişlerdir.

Kısacası **DİSK**, gerek işçilerin gerekse toplumun diğer kesimlerinin çıkarlarını savunan bir sendika olarak adını duyurmuştur. Suskun kalmadığı, işçileri satmadığı ve dolambaçlı yollarda oyalamadığı için her geçen gün büyümüştür.

Her siyasal görüşten işçinin **DİSK** çatısı altında birleşmeye başlamasında, "**DİSK** hakkımızı alır" inancının payı vardır...

**DİSK Türkiye işçi sınıfının yüz akıdır.
DİSK işçiden yana olmanın adıdır.
DİSK güven demektir.**